ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

24 март 2011 година*

По дело C-344/09

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden (Швеция) с акт от 2 юни 2009 г., постъпил в Съда на 21 август 2009 г., в рамките на разглеждането на жалба, подадена от

Dan Bengtsson,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: г-н E. Levits, изпълняващ функцията на председател на пети състав, г-н M. Safjan (докладчик) и г-жа M. Berger, съдии,

генерален адвокат: г-н J. Mazák,
секретар: г-н A. Calot Escobar,

* Език на производството: шведски.

след изслушване на генералния адвокат

постанови настоящото

Определение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на Препоръка 1999/519/ЕО на Съвета от 12 юли 1999 година относно ограничаването на експозицията на населението на електромагнитни полета (0 Hz—300 GHz) (ОВ L 199, стр. 59) с оглед на член 174, параграф 2 ЕО.

2 Запитването е отправено от Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden (Комисия за опазване на околната среда и здравето към община Мора), след като тя е била сезирана от г-н Bengtsson с искане да бъде намалено нивото на нейонизиращите лъчения на разположените в близост до жилището му базови станции на мобилните телефонни оператори.

Спорът по главното производство и преюдициалният въпрос

3 От акта за преюдициално запитване и от становищата, представени на Съда, е видно, че през 2006 г. г-н Bengtsson, жител на община Мора, подава жалба до Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden, като твърди, че има сериозни

здравословни проблеми, причинени от експозицията на нейонизиращите лъчения на разположените в близост до жилището му базови станции за телекомуникация и за безжичен трансфер на данни. Той иска да бъде приложен принципът на предпазливост и да бъдат взети мерки за намаляване на експозицията на неговото жилище на тези лъчения.

4 Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden е общинска комисия, която е натоварена да следи за опазването на околната среда и здравето в съответната община и има за задача да приема необходимите корективни мерки. За тази цел тя трябва да осъществява надзор по-конкретно спрямо базовите станции за телекомуникация и за безжичен трансфер на данни.

5 Член 9 от глава 26 от Закон 1998:808 за околната среда (miljöbalken (1998:808) предоставя на общинските комисии като Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden правомощието да отправят до операторите задължителни указания, както и правомощието да въвеждат забрани. В приложение на член 14 от глава 26 от този закон подобни мерки, съдържащи задължителни указания или забрани, могат да бъдат придружени от имуществени санкции.

6 Съгласно глава 19, член 1 от този закон решенията на посочените общински комисии могат да бъдат обжалвани пред Länsstyrelse (префектура на департамента), като решенията на последната могат на свой ред да бъдат обжалвани пред Miljödomstolen (съд по въпросите на околната среда).

7 Мобилните телефонни оператори, чиито базови станции са разположени в близост до жилището на г-н Bengtsson, са поканени от Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden да представят становища по неговата жалба. В становищата си всички тези оператори потвърждават, че спазват действащата правна уредба, тъй като нивото на експозицията на лъченията е по-ниско от референтните

нива, посочени в Препоръка 1999/519. Затова те не са предприели доброволно мерки за намаляване на нейонизиращите лъчения до ниво, което жалбоподателят счита за приемливо.

8 В отговор на становищата на посочените мобилни телефонни оператори г-н Bengtsson подчертава, че посочените референтни нива указват единствено при каква експозиция е научно доказано наличието на ефект на затопляне и че следователно са ирелевантни, когато с оглед на принципа на предпазливост се преценява дали са налице други последици за здравето.

9 В качеството си на надзорен орган спрямо базовите станции за телекомуникация и за безжичен трансфер на данни Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden трябва да се произнесе по жалбата на г-н Bengtsson.

10 При тези обстоятелства Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden решава да отправи до Съда следния преюдициален въпрос:

„[…] [С] оглед на член 174, параграф 2 ЕО трябва ли предвидените в Препоръка 1999/519 […] референтни нива на електромагнитните полета да се тълкуват в смисъл, че са ориентир при прилагането на принципа за предпазливост, или посоченият принцип допълва Препоръка 1999/519[?]“.

Относно компетентността на Съда

11 Съгласно член 92, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда, приложим за преюдициалните запитвания по силата на член 103, параграф 1 от същия правилник, когато е явно, че Съдът няма компетентност да разгледа иск или жалба, или когато последните са явно недопустими, Съдът може, след изслушване на генералния адвокат и без да провежда всички фази на производството, да се произнесе с мотивирано определение.

12 В отговор на искането за разяснения, изпратено на основание член 104, параграф 5 от Процедурния правилник, Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden изтъква, че в рамките на своята надзорна дейност тя представлява административен орган, упражняващ правораздавателни функции. В това отношение тя отговаряла на всички установени от съдебната практика критерии за квалифицирането ѝ като „юрисдикция в държава членка“ по смисъла на член 234 ЕО. Освен това пред нея имало висящ правен спор и от нея се изисквало да се произнесе в рамките на производство, което следва да завърши с постановяване на решение с правораздавателен характер.

13 TeliaSonera Mobile Networks AB е на мнение, че Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden не е юрисдикция по смисъла на член 234 ЕО, доколкото нейната задача за осъществяване на надзор не би могла да се разглежда като упражняване на правораздавателна функция.

14 Tele2 Sverige AB счита, че дейността на Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden по вземане на решения спада към функциите на изпълнителната власт и не би могла да се приравни на правораздавателна дейност. Освен това между посочените от запитващия орган страни нямало правен спор.

15 Чешкото правителство сочи, че Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden не спада към съдебната власт на съответната държава членка. След като нейните решения могат да бъдат обжалвани пред Länsstyrelse и като се има предвид, че спрямо орган с парасъдебни функции наложените от съдебната практика критерии трябва да се прилагат по-стриктно, по-конкретно що се отнася до изискването за независимост, тя не била юрисдикция по смисъла на член 234 ЕО.

16 Френското правителство изразява съмнения, че Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden може да бъде квалифицирана като юрисдикция по смисъла на член 234 ЕО.

17 Комисията на Европейските общности отбелязва, че в качеството си на надзорен орган Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden може да дава задължителни указания на мобилните телефонни оператори, което представлява упражняване на административни функции. Ето защо тя не била сезирана с правен спор и от нея не се изисквало да се произнесе в рамките на производство, което да завършва с постановяване на решение с правораздавателен характер. Освен това не било изпълнено изискването относно независимостта на запитващия орган, тъй като общинският съвет можел да отстрани всички членове на тази комисия, когато мнозинството от политическите представители в общинския съвет вече не съответства на мнозинството в посочената комисия или когато се промени организацията на последната в съответствие с член 10а от глава 4 от Закон за общините 1991:900 (kommunallagen (1991:900).

18 Съгласно постоянната съдебна практика от член 234 ЕО следва, че националните юрисдикции са оправомощени да сезират Съда само ако пред тях има висящ правен спор и ако трябва да се произнесат в рамките на производство, което следва да завърши с постановяване на решение с правораздавателен характер (вж. по-конкретно Определение от 18 юни 1980 г. по дело Borker, 138/80, Recueil, стр. 1975, точка 4, Решение от 31 май 2005 г. по дело Syfait и др., C-53/03, Recueil, стр. I-4609, точка 29, както и Решение от 25 юни 2009 г. по дело Roda Golf & Beach Resort, C-14/08, Сборник, стр. I-5439, точка 34).

19 В този смисъл, когато действа като административен орган, без от него същевременно да се изисква да разреши правен спор, запитващият орган не може да се разглежда като изпълняващ правораздавателни функции (вж. по-конкретно Решение от 19 октомври 1995 г. по дело Job Centre, C-111/94, Recueil, стр. I-3361, точка 11, Решение от 15 януари 2002 г. по дело Lutz и др., C-182/00, Recueil, стр. I-547, точка 14, както и Решение по дело Roda Golf & Beach Resort, посочено по-горе, точка 35).

20 В конкретния случай следва да се приеме, че в контекста на подадената от г-н Bengtsson жалба до Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden последната упражнява функции от административно естество.

21 На първо място, видно е, че тази общинска комисия е натоварена с надзора в областта на защитата на околната среда и здравето и има за задача да приема необходимите корективни мерки.

22 На второ място, от акта за преюдициално запитване и от представените на Съда становища изобщо не личи, че преди Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden да сезира Съда, по случая на г-н Bengtsson е било постановено решение, срещу което е била подадена жалба пред тази комисия. Следователно тя е първият орган, който разглежда искането да бъдат намалени нейонизиращите лъчения от базовите станции, разположени в близост до жилището на г-н Bengtsson (вж. по аналогия по-конкретно Определение от 10 юли 2001 г. по дело HSB-Wohnbau, C-86/00, Recueil, стр. I-5353, точка 15, Определение от 22 януари 2002 г. по дело Holto, C-447/00, Recueil, стр. I-735, точка 21, както и Определение от 12 януари 2010 г. по дело Amiraike Berlin, C-497/08, Сборник, стр. I-101, точка 20).

23 Вследствие на това в контекста, в който е отправено настоящото преюдициално запитване, Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden не е натоварена с функцията да осъществи контрол за законосъобразност на дадено решение. Нейната задача се състои в това първа да вземе отношение по жалбата на лице, което се явява страна в административен процес. При тези условия от нея не се

изисква да решава правен спор по смисъла на практиката на Съда (вж. в този смисъл Решение от 12 ноември 1998 г. по дело Victoria Film, C-134/97, Recueil, стр. I-7023, точки 16 и 18).

24 Този извод не може да бъде изменен поради обстоятелството, че засегнатите физически или юридическите лица могат да представят становища пред Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden, тъй като подобна възможност не засяга характера на извършваната дейност (вж. в този смисъл Решение от 14 юни 2001 г. по дело Salzmann, C-178/99, Recueil, стр. I-4421, точка 18).

25 От посоченото следва, че при разглеждането на жалбата, с която г-н Bengtsson я е сезирал, Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden действа като административен орган, без в същото време от нея да се изисква да разреши правен спор по смисъла на практиката на Съда, така че тя действа при изпълнението на функции, които не са правораздавателни.

26 С оглед на гореизложеното следва да се приложат член 92, параграф 1 и член 103, параграф 1 от Процедурния правилник и да се установи, че Съдът явно няма компетентност да се произнесе по поставения от Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden въпрос.

По съдебните разноски

27 С оглед на обстоятелството, че за г-н Bengtsson настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред Mora kommun, Miljö- och

hälsoskyddsnämnden, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на г-н Bengtsson, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (пети състав) определи:

Съдът на Европейския съюз явно няма компетентност да отговори на въпроса, поставен от Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden (Швеция) с акт от 2 юни 2009 г.

Подписи